

[Jørgen Kvist Jensen]

Vi er ikke klar over, om der findes en systematisk opsamling af viden, af klager, af erfaring osv. i Sundhedsstyrelsen. Hvis ikke, så tror jeg, at det må ske i hvert tilfælde i forlængelse af dette forslag.

Til sidst vil jeg bare lige sige, at vi selvfølgelig har bemærket opstramningen for så vidt angår anaboliske steroider. Det er af sportsetiske grunde helt på sin plads. Specielt nu, da grænserne til Østeuropa er åbnet, og hvor der kommer en masse ting frem, er det vigtigt, at Danmark også får strammet reglerne om disse midler vældigt op.

I det store hele er Kristeligt Folkeparti tilfreds med intentionerne i forslaget, men vi er meget opmærksom på de mange bemyndigelser, der er til ministeren.

Vi vil gå positivt ind i arbejdet.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Jeg tror, det kan være nyttigt at prøve at se os over skulderen og se, hvordan vi har forholdt os til naturlægemidler tidligere.

Frem til 1976 var det simpelt hen ikke lovligt at forhandle naturlægemidler her i landet. Det hindrede imidlertid ikke en ganske livlig handel alligevel, og det stillede Sundhedsstyrelsen i den situation, at man i flere tilfælde måtte indgive politianmeldelse mod forhandlere bl.a. på grund af ulovlig reklamering.

Men befolkningen var meget utilfreds med den lovgivning, og derfor var der et stigende pres for at få adgang til at købe naturlægemidler. Det tog Folketinget konsekvensen af i 1976, hvor man lovgjorde forhandlingen af naturmedicin. Samtidig tog man stilling til, at der ikke skulle ske nogen vurdering, og at der ikke skulle ske nogen godkendelse. Betingelsen for forhandling var alene, at lægemidlerne var erkendt uskadelige.

Folketinget tog altså stilling til de betænkeligheder, der kunne være ved at tillade naturmedicin uden godkendelse, nemlig at i hvert fald en stor del af lægemidlerne næppe var særlig virkningsfulde, og at anvendelsen af naturmedicin kunne udskyde den nødvendige lægekontakt ved alvorlig sygdom. Det er de betænkeligheder, man har haft.

Men der bliver i dag spurgt, hvad erfaringerne så har været, og Sundhedsstyrelsen mener i dag, at den måde, ordningen har fungeret på, ikke har givet anledning til større sundhedsmæssige betænkeligheder.

Når vi alligevel fremsætter et forslag om at indføre en obligatorisk godkendelsesordning, skyldes det, at EF's lægemiddeldirektiv kræver, at naturlægemidler skal behandles på linie med øvrige lægemidler.

Den ordning, vi lægger op til, er en ordning, der skal respektere befolkningens ønske om at have adgang til at bruge naturmedicin.

Der bliver spurgt, hvilke krav der vil blive stillet til dokumentation. Der vil ikke blive stillet krav om egentlig videnskabelig dokumentation på samme måde, som det kræves ved traditionelle lægemidler. Hvis vi stillede et sådant krav, ville der være utrolig få naturlægemidler, der kunne leve op til kravet. Men fremstilleren skal kunne henvise eksempelvis til foreliggende litteratur og sandsynliggøre, at lægemidlet har den påståede virkning.

Ordningen vil sikre, at lægemidler har den fornødne tekniske kvalitet, og at uskadeligheidskravet er opfyldt. Ordningen vil også føre til, at producenter må beslutte sig til, om deres produkter er lægemidler eller de er kosttilskud – om de skal godkendes i henhold til den ene lovgivning eller i henhold til den anden.

Sådan som ordningen er tænkt tilrettelagt, har det formodningen for sig, at langt de fleste af de midler, som sælges lovligt i dag, også vil kunne forhandles under godkendelsesordningen.

Derfor tror jeg ikke på de presseforlydender, der har været, om, at ordningen vil reducere antallet af naturlægemidler drastisk fra 2.000 til 500. Jeg tror, vi fortsat vil kunne imødekomme befolkningens ønske om at have adgang til naturlægemidler. Hvis vi stillede det strenge videnskabelige krav, ville vi populært sagt »rydde hylderne«. Med godkendelsesordningen opnår man, at de godkendte præparater er uskadelige og teknisk set tilfredsstillende.

Der er rejst kritik af, at Sundhedsstyrelsen skal have 3 år til godkendelse. Det er jo ikke et krav, at det skal tage 3 år, men det er en tidsramme, som Sundhedsstyrelsen skal være forpligtet til at have løst opgaven inden for.

Der bliver stillet spørgsmål om indlægssedler, og jeg kan sige, at indlægssedler er en del af det etiketteringsregelsæt, som man behandler i EF. Det er ikke endeligt vedtaget, men forventes vedtaget i første halvdel af 1992.

Jeg blev spurgt om, hvad prisen vil blive for at få godkendt naturlægemidler. Jeg kan ikke